

[A. M. Hansen.]

skal tages Stilling til paa Afstemningsdagen, er dette: Skal vi have den nu vedtagne Grundlov, eller skal vi beholde den gamle, den, som alle Partier, der har været repræsenteret i Grundlovsudvalget, har erklæret for uegnet til at opfylde Tidens Krav? Det er den Grundlov, der har 35 Aars Valgretsalderen, for ikke at sige en Gennemsnitsvalgretsalder af 39, til Landstinget, det er den gamle Grundlov med dens indirekte Valg, med dens Formering ved Knop-skydning, med dens Tovtrækkeri — det er den Grundlov, Grundlovsmodstanderne faar, naar de ved at blive siddende hjemme forkaster den nye Grundlov. Dette kan ikke siges stærkt nok.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen vendte sig atter imod den nye Grundlov med de forskellige Angreb, som vi har hørt saa ofte før, og med de forskellige Angreb, som vi ogsaa har hørt derude paa Vælgermøderne. Hvad er det nu, Venstre og de andre Grundlovsmodstandere begrunder deres Modstand i denne Sag med? Det er bl. a. Paastanden om, at Vælgerne ingen Indflydelse faar paa Valget af Rigstinget, men denne Paastand er jo ikke rigtig. Det er ofte nok paavist, at hele Rigsdagen, altsaa ogsaa Rigstinget, vælges paa een Valgdag og af eet Vælgerkorps, og hvad Spørgsmaalet om Opstilling af Landslisterne angaar, da er dette jo gennemdrøftet, og det er paavist, at Venstres Paastand om, at det bliver Partiets Spidser, der udpeger Landslistekandidaterne, er lige saa uholdbar som de øvrige Paastande. Landslisterne vil selvsagt blive sammensat af Partiernes Landsorganisationer paa samme Maade som, men altsaa paa et langt bredere Grundlag end det, hvorpaa Folketingskandidater og Valgmandslistor opstilles under den nuværende Grundlov.

Skal man endelig tale om Vælgerne ringe Indflydelse paa Valg til Rigsdagen, da beder jeg Venstre om at tænke tilbage til den Dag for ikke længe siden, da vi havde Landstingsvalg, da beder jeg Venstre rette sin Opmærksomhed paa, hvad der foregik dér, hvor ganske enkelte Partispidser i flere Tilfælde skaltede og valtede med de af Vælgerne udpegede Valgmænd, ganske efter Forgødtbefindende, ja, oven i Købet, som det allerede er sagt, hvor det ene Parti vilde bestemme, hvem det andet Partis Landstingsmænd skulde være.

Hvis Venstre virkelig ønsker at blive ved en saadan Ordning, hvor Vælgerne har saare liden eller ingen Indflydelse paa, hvem der bliver valgt, saa vil Partiet være

uden Forbindelse med de Ønsker og Synspunkter, som rører sig blandt det store Flertal af Landets Vælgere.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen ivrede ligeledes imod Valgretsalderens Nedsættelse. Som jeg saa ofte har sagt, finder jeg Venstres Modstand mod Valgretsalderens Nedsættelse ganske urimelig. Jeg har tidligere sagt det, og jeg gentager det her, at jeg betragter det som en Lykke nu at kunne drage Ungdommen stærkere med ind i Arbejdet paa Løsningen af Tidens store Opgaver. Der er i vor Tid Kræfter, som trækker den modsatte Vej, bort fra Folkestyret og de Frihedsgoder, som tidligere Slægtled maatte kæmpe haardt for at opnaa og bevare. Denne Kamp har vor Tids unge ikke være med i, de vil derfor være et lettere Bytte for Strømninger og Bevægelser af fremmed Oprindelse, som vender sig imod Folkestyret. Men bekender vi os til Folkestyret og de Værdier, som dette har for hele vor folkelige Udvikling, kan der efter min Opfattelse ikke være nogen større eller smukkere Opgave end at give Ungdommen Del i det Ansvar, der følger med at have Indflydelse paa Samfundets Anliggender.

Vi staar, som det saa ofte er sagt, i et Tidehverv. Det gærer og bryder til alle Sider, en helt ny Tid er under Dannelse, men det er jo dog navnlig Ungdommen, der skal bygge med paa denne nye Tid, og det er derfor af fundamental Betydning at faa de unge til at interessere sig for politiske og samfundsmæssige Spørgsmaal. Vi fra Det radikale Venstre mener, at et Middel hertil findes i en Udvidelse af Ungdomsskolen, en Skole, hvor de unge kan tilegne sig personlig Udvikling og dyberegaaende Forstaaelse af vore Samfundsforhold, saaledes at de i højere Grad, end tidligere Slægtled maaske kunde det, kan tilegne sig de Kundskaber og den Indsigt, der er Betingelsen for at kunne være paa Højde med Tidens og Livets Krav. Men har man denne Opfattelse, da nytter det heller ikke, at man vil holde de unge udenfor, naar Talen er om de politiske Rettigheder. Der er intet, som stærkere ansporer den Ungdom, som vil noget og kan noget, end det at have Indflydelse og Medansvar. Derfor hilser jeg med Glæde og Forventning Valgretsalderens Nedsættelse, og det er mig fuldkommen ufatteligt, at Venstre her stritter imod, som det gør.

Valgdagen har givet et klart og tydeligt Udtryk for, at et aldeles overvejende Flertal i Befolkningen ønsker den nye Grundlov gennemført. Ingen kan bestride, at denne